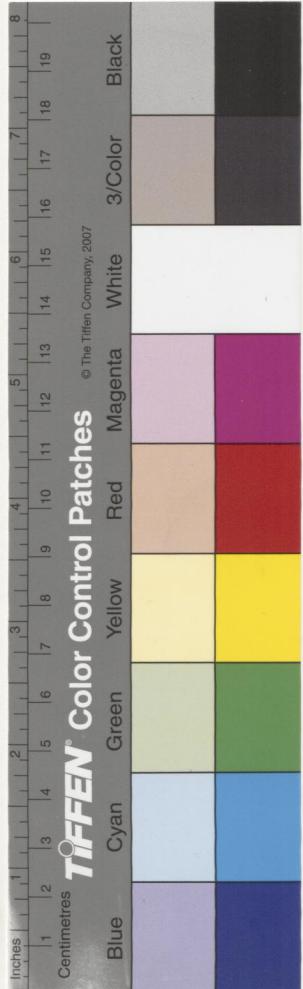

Trollsländan. 1.

Kom, min älskling, kom, min lilla,
Lägg din nyckelhund i min;
Sätt dig på mitt knä, ~~så~~ ^{vår} stilla,
Se mig rakt i ögat in! ~~När du så betraktar mig,~~
~~och~~ ~~sig~~ ~~i~~ ~~ditt~~ ~~barnöga,~~
~~der~~ ~~glansen~~ ~~af~~ ~~Guds~~ ~~höga~~
~~Stjärnehimmet~~ ~~syngla~~ ~~sig.~~
~~Renaste andatillsfället~~ ~~i~~ ~~örg~~ ~~Du~~ ~~är~~ ~~Gud, o!~~ ~~Gud~~ ~~veroig.~~
Du är fadig, svag och runga,
Dina krafter ärö inga;
Men du hör Guds rike till.
O, mitt barn, far aldrig vill!
O, lat ~~din~~ ~~himmel~~ ~~från~~ ~~din~~ ~~läga~~!
Kom, jag vet nu löten saga
Om Guds allmakt, i de svaga.
~~af~~ ~~du~~ ~~unge~~, ~~jag~~ ~~kan~~ ~~hörl~~,
Mig har hon ~~så~~ ~~hjertligt~~ ~~rört~~,
Mig har också ~~dry~~ ~~behägar~~.

Det var en gång en Decembernatt
Långt borta i juda land,
Och ingen måne på fästet satt,
Och mörk var himmelmurs rand.
Då vakkade herdar frusna hjorden
Och lofovade Gud med dessa orden:
Åra være Gud i höjden!

2.

De lindlade efter morgonen,
 Så synes voro de frommettan,
 Ty verden var mörk och kall.
~~U~~ Gud har dock tagit den Frälfaren
 Som trotsar i synen att den Frälfaren
 Åt hela jorden förflyttat manu.
 Och, räktare, sät, hude läder orden?
 Ar länga natten ej snart förbi?
 Och friid på jorden?

Då synes ~~beste~~ som om hastigt flög
 Den himmelen i jättekroppen kring dem.
 En engel stod ~~beste~~ himmelen hög
 Med handen mot Belhlehem:
~~I~~ ~~man~~ af jorden ej frukten oder,
~~Ej~~ ~~frukten~~ oder; jag bärar glädjen,
 I utan af jorden nu alle befolkning
 Åt minniskorna en god vilje.

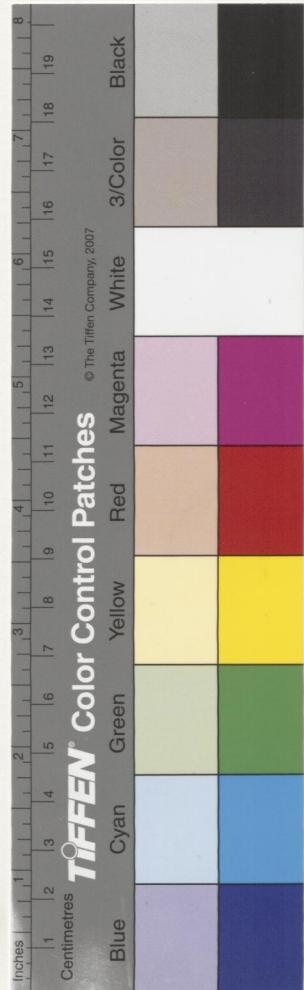
Den fallna verlden, affjend föröd,
 Skall nu få upp af mitt fall:
 I dag är Frälfaren Christes född,
 Som henne förlöfja skall.
 I Krubban ligger i lindakläder
 Det lilla barnet som allverlden gläder.
 Åra vare Gud i höjden.

Och vid han talade, synes ren
 Att luften af englar full;
 Den mörka, ~~mörka~~ himmelsken
 Af deras vingar som gull,
 Och nattens fylldes af skona toner
 Från många tusende regioner:

Åra vare Gud i höjden
 Och friid på jorden,
 Åt minniskorna en god vilje.

~~Att~~ sådant givet af himlens här
 Man förr i den jorden hör,
 Blott ~~er~~ ~~var~~ han den sanningen hör,
 Och sådant sorg ~~bar~~ den vettlen hör.
 Och skall ~~ej~~ ~~ha~~ horison ~~och~~ ~~högt~~
~~Se~~ ~~om~~ ~~den~~ ~~natten~~ ~~var~~ ~~fest~~ ~~var~~
 Når Christes till verlden kom.
 Och herdarne gingo ganska glade
 Och funno barnet, som engeln fäde.
 Jä, åra vare Gud i höjden
 Och friid på jorden,
 Åt minniskorna en god vilje.

Barn, förstår du desfa ordun?
 Vetzdu varför himlens här
 Sjöng Guds lof med ton så skar,
 När var Marie Christes kär
 Kom som litet barn till jorden?
 Ser du detta sköna Klara,
 Fallost manna, underbara
 Stjernor, som på himlens bla
 Sjöka genom natten gå?
 Alla desfa nattens klopp,
 Alla desfa klot, som rulla,
 Af Guds allmänts under fulla,
 Så o ~~o~~ ~~ä~~gligh längs från os,
 Solar, manur och planeter,
 Utan gräns och utan slut,

4.
Kvälka ingen hauke inäker,
Ingen döffra räknadret —
Trot du val, hvad vi oß vänta,
Att ibland dem finns en enda,
Som ej lofvar Herren Gud
Och ej lyder gläd hans bud?
Infor Konon ingen är
Större eller mindre. Alla der
Nikkomurvan att stifta denna
Nid för Herrens allmakt falla,
Leka ringa, leka höga
Trot hans Kärleksfulla öga.
Derkor är all verlden cu,
Och när cu den minsta gren
Af det Stora brädet huler,
Björnman vipsnor
Fögelas fäller eller strövler,
Kanjer fräder detta med
Och från föllet sig daga pato
Derkor nu dog. Dagen åt sig.
Vän, ver verldens flotta träd
Af stek tilla glada jordar
Och var jord och muskans
Och den Draya men skall med?
O mitt barn, Tro icke det!
Trot den Högsta majestät
Åro tuften polar rike
Mera än ~~det~~ ^{det} gott vi dricka.
Och från alla Hjernor ^{d'ho}
~~hur~~ ^{hur} ~~hur~~ ^{hur} ~~hur~~ ^{hur} ~~hur~~ ^{hur}
Jordar Englarne före glada
När olofranole sin Gud här här
Sug, en sändare olyvander.

